

[Hans Nielsen.]

Regeringens hidtidige Politik er det bedste Vidnesbyrd om, at den ønsker en saadan national og demokratisk Politik, der samler hele det arbejdende Folk i Farens Stund og jævner og lemper Samfundets største Uretfærdighed. Det vil næppe vare længe, før Oppositionen stilles over for nye praktiske Forslag, udsprunget af en saadan Forstaaelses- og Forsonings-Politik, og det vil da vise sig, om man har Mod til at udvise en saadan Umedgørlighed som den, man har udvist ved Behandlingen af Bankspørgsmaalet, Husleje-loven, den forøgede direkte Skat og de øvrige 31 Lovforslag, som endnu ligger oppe i Landstinget uden at være vedtaget.

Da jeg talte ved Finanslovsforslagets første Behandling, fremsatte jeg nogle Bemærkninger om Demokratiets nationale Forpligtelser over for Land og Folk. Resultatet var selvfølgelig, at de konservative Talere overfaldt mig og højtideligt erklærede, at her i Danmark er det kun de Konservative, der vil værne Landet mod Bander og Voldsmænd. Efter den Behandling, som blev mig til Del ved denne Lejlighed, skal jeg foreløbig ikke indlade mig paa dette Tema.

I den forløbne Vinter er der baade fra militære og civile Personer fremkaldt Uro om vor Marine. Denne skildres som en Bunke værdiløst gammelt Jern, der er en Skam for Landet, idet den ikke en Gang er i Stand til at udføre de mest nødvendige Opgaver. Det er ikke muligt for mig at afgøre, hvor stor Vægt man skal tillægge den Slags Udtalelser. Nylig forøgedes Marinen med et nyt kostbart Inspektionsskib, og jeg kunde ønske, at den højtærede Forsvarsminister udtalte sig om dette Spørgsmaal i det hele taget. Jeg vil spørge den højtærede Forsvarsminister, om det ikke var ønskeligt, at et Udvalg af en eller Art kom til at foretage en paalidelig Undsøgelse og gav en paalidelig Skildring af Marinens Tilstand. Det er jo ikke faa Penge, vi hvert Aar bevilger til Marinen, og det virker derfor i høj Grad irriterende, at snart den ene, snart den anden erklærer, at disse Penge helt unyttigt er kastet i Havet. Hvis dette virkelig er Tilfældet, forekommer det mig, at der ikke er nogen Grund til at bevilge dem. Men det kunde jo ogsaa være, at naar vi har hørt den højtærede Forsvarsminister, ser det hele noget anderledes ud, end nogle uansvarlige Militære og nogle civile Personer udtaler.

Pinholt: Jeg skal ikke blande mig i den politiske Debat, men kun gøre nogle saglige Bemærkninger i Anledning af Tillægsbevillingslovsforslaget.

Det kan ikke nægtes, at det finansielle Billede for 1933—34 er blevet væsentlig forbedret ved Tillægsbevillingsloven, idet Finanslovens Driftsunderskud paa 46 Mill. Kr. er svundet ind til 23 Mill. Kr. Dette hænger jo sammen med, at Skatterne er gaaet ind med et væsentligt højere Beløb end opført paa Finansloven, nemlig med 68,8 Mill. Kr. mere; en væsentlig Del deraf skyldes dog Loven af 16. Maj 1933, hvis Indbringende var bestemt til Lettelse af Amtsskatterne.

Underskuddet paa Statsvirksomhederne er nedbragt med 18 Mill. Kr., men dette er mere et Posteringsspørgsmaal end en Virkelighed, thi det er foregaaet derved, at man i begge Tingene har vedtaget at ændre de Regler, hvorefter Statsbanernes Kapital skal forrentes og afskrives; der er flyttet 263 Mill. Kr. fra § 2 til § 16, og det vil sige et Rentebeløb paa mellem 9 og 10 Mill. Kr. Endvidere er Afskrivningsreglerne ændret saaledes, at der nu afskrives godt 5 Mill. Kr. mindre end tidligere.

Naar nu henses til det betydelige Forbrug, der har været i 1933—34, baade paa Driftsregnskabet og paa § 26, kan man sige, at Forholdene paa Tillægsbevillingsloven stiller sig væsentlig bedre end Forholdene paa Finansloven. Jeg regner med, at en Opgørelse vil vise, at det egentlige kasse-mæssige Underskud for Aaret 1933—34 bliver ca. 46 Mill. Kr. For Finansaaret 1932—33 var det kasse-mæssige Underskud 72 Mill. Kr., efter Finansloven var der for 1933—34 et Driftsunderskud paa 46 Mill. Kr., og paa § 26 var der bevilget et Underskud paa 43 Mill. Kr. Dette giver i alt 161 Mill. Kr. Paa Tillægsbevillingsloven er der et Driftsoverskud paa 23 Mill. Kr. og paa § 26 et Overskud paa 92 Mill. Kr., tilsammen 115 Mill. Kr. Tilbage bliver saa 46 Mill. Kr., som faktisk er det kasse-mæssige Underskud for 1933—34, man maa regne med. Hertil maa man saa lægge Overtrækket i Nationalbanken, der, saa vidt jeg kan se af Regnskabet pr. 30. April, var 32 Mill. Kr., og tillige effektive Skatkammerbeviser paa 21 Mill. Kr. Dette vil sige, at man maa regne med en Manko paa mindst i alt 99 Mill. Kr. Hvor mange af Postgiroens Penge, Finansministeriet har brugt til at nedbringe Overtrækket i Nationalbanken, ved jeg ikke; der siges 20 Mill. Kr.

Saa vidt jeg kan se, maa dette give den højtærede Finansminister Anledning til